

LASTOVO

Gospina ikona dubrovačke slikarske škole s kraja XV. st., i oltarna slika G. Lanfranca iz 1632—33, te od kovinskih predmeta: gotičko-renesansni kalež, možda rad Pavka Antojevića, ophodni križ što ga je 1576. skovao Marul Ivaneo i dvije klasično ukrašene renesansne brončane zdjele koje je dao saliti čuveni Lastovac Dobrić Dobričević. On je oko 1516. naručio kod mlet. slikara Francesca Bissola palu u načinu »svetih razgovora« za crkvu Sv. Marije usred groblja, te se dao na njoj portretirati. U nizu lastovskih crkvica izdvaja se još crkva Sv. Roka, u kojoj je od svečeva oltara ostao samo njegov kip što ga je izrezbario korčulanski majstor Frane Čiočić oko 1620.

LIT.: E. Galli, Lagosta, Nuove scoperte archeologiche nell'isola, Atti della Reale accademia nazionale dei Lincei (Roma), 1938, 14. — E. Dyggve, Crkva sv. Luke na Lastovu, VjAHD, 1950, 52. — M. Lucijanović, Lastovo u sklopu Dubrovačke Republike, Anali — Dubrovnik, 1954. — C. Fisković, Lastovski spomenici, Prilozi — Dalmacija, 1966. — J. Belamarić, Vodič Lastova, Split 1985. — Jos. B.

LASZOWSKI, Emilij, povjesničar i arhivist (Brlog na Kupi, 1. IV. 1868 – Zagreb, 28. XI. 1949). Diplomirao pravo u Zagrebu. Radio u Zemaljskome arhivu u Zagrebu od 1891. kao službenik, 1925 – 39. kao ravnatelj. Objavljivao zbirke pov. izvora, studije s područja povijesti i kulturne povijesti, prikaze o gradovima i gradinama u Hrvatskoj. Dio njegove opsežne bibliografije odnosi se na teme iz povijesti umjetnosti. Glavni je poticatelj osnivanja Muzeja grada Zagreba (1907) i njegov prvi direktor. Sudjelovao u organizaciji Kulturno-historijske izložbe grada Zagreba (1925). Vodio akcije za očuvanje spomenika; inicijator obnove grada Ozlja i uređenja kulturnopov. muzeja u njemu. Uređivao genealoško-heraldički časopis »Vitezović«, reviju »Prosvjeta« i »Vjesnik Državnog arhiva« u Zagrebu.

BIBL.: Grad Brlog i njegovi gospodari, Svjetlo, 1889; Ribnik, Zagreb 1893; Oko Kupe i Korane (s R. Lopašićem), Zagreb 1895; Izvještaji Ivana Pieronija o hrvatskim krajiškim gradovima i mjestima god. 1639, Starine JAZU, 1898, 29; Epitafij bana Petra Erdőda, VjZA, 1899; Hrvatske povjesne građevine, Zagreb 1902; Nacrti za obnovu Dubovca kod Ozlja, VjHAD, 1913; Drežnik, HP, 1914; Povjesne crtice o gradu Beli u županiji varaždinskoj, VjHAD, 1914; Gorski Kotar i Vinodol, Zagreb 1923; »Dverce« u Zagrebu na Griču 1793, Narodna starina, 1924; Franjevački samostan u Jastrebarskom, VjZA, 1925; Plemićeva kuća u Zagrebu, Stari i Novi Zagreb (zbornik), Zagreb 1925; Srebrni antependij zagrebačke stolne crkve, ibid., 1925; Obnova kapele sv. Jurja g. 1825, ibid.; Kuća bana Petra grofa Zrinjskoga u Zagrebu, ibid.; Izradba jednog klecala pred oltarom sv. Barbare u stolnoj crkvi u Zagrebu g. 1688, ibid.; Zrinski mauzolej u Sv. Jeleni kod Čakovca, HK, 1928; Grad Ozalj i njegova okolina, Zagreb 1929; Razgrabljene stvari grofa Petra Zrinjskoga i Franje Krste Frankopana i njihovih pristaša g. 1670—1671, Starine JAZU, 1948, 41.

LIT.: V. Deželić st., Bibliografija književnoga rada Emilija Laszowskoga 1889 – 1929, VjZA, 1929. – J. Ulčnik, Emilije pl. Laszowski, hrvatski povjesničar, Zagreb (revija), 1943. 1–3. L. D.

LATKOVIĆ, Zlatko, slikar (Berkasovo kraj Šida, 18. III. 1928). Studirao teologiju u Đakovu, diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1961 (Lj. Babić); 1963—81. živio u Berlinu. Radi portrete i kompozicije u kojima teškim zasićenim bojama najčešće slika čovjeka obilježena tragikom koju nosi u

sebi. — Samostalno izlagao u Berlinu (14 izložbi) i Zagrebu 1981, 1982, 1983, 1984, (grafike, slike).

LIT.: H. Baumann, Zlatko Latković (katalog), Berlin 1972.

LATTUGA, Giovanni, venec. štukater (XVIII. st.). Vrlo elegantnom štukaturom ukrasio je 1750. svod svetišta i brodova crkve Sv. Eufemije u Rovinju. LIT.: Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok.

LAURANA → VRANJANIN

LAVALLÉE, Joseph, franc. književnik (Dieppe, 23. VIII. 1747 — London, 28. II. 1816). Objavio je seriju grafika *I* jadranske obale L. F. Cassasa (Voyage pittoresque et historique de l'Istrie et de la Dalmatie, Paris 1802) s popratnim tekstom koji uglavnom ponavlja prije objavljene opise A. Fortisa i J. Spona.

LIT.: D. Kečkemet, Luis François Cassas i njegove slike Istre i Dalmacije, Rad JAZU, 1978, 379. — M. Rožman, Francuski putopisci kroz Dalmaciju od prvog križarskog pohoda do kraja XVIII. stoljeća (IV), Mogućnosti, 1991, 3—4.

LAY, Ivan, arhitekt i urbanist (Đakovo, 25. VI. 1915). Tehničku školu završio u Sarajevu 1934. Radi u državnoj službi; surađuje s arhitektom D. Grabrijanom. Poslije II. svj. r. zaposlen u Ministarstvu građevina, 1947. sudjeluje u osnutku Urbanističkoga instituta Hrvatske (s V. Antolićem), u kojemu djeluje do umirovljenja. Radi na metodologiji urbanističkoga planiranja, istraživanju razvitka gradova i pokrajina u Hrvatskoj (Zagreb, Osijek, Nacionalni park Plitvice, Požega, Nova Gradiška, Koprivnica, Karlovac, Sisak, Istra). Istražuje pov. gradske jezgre te sudjeluje na izradi

N. LAZANIĆ, Sv. Vlaho. Dubrovnik, crkva Sv. Vlaha

